

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/179/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200831
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200831.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci žalobcu: K., právne zastúpený advokátskou kanceláriou PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r. o., so sídlom Masarykova ul. č. 13, Prešov, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SEĽUZ-17-4/2014 zo dňa 22. apríla 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S 104/2014-52 zo dňa 12. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S 104/2014-52 zo dňa 12. júna 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6S 104/2014-52 zo dňa 12. júna 2015, podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SEĽUZ-17-4/2014 zo dňa 22. apríla 2014, ktorým Ministerstvo obrany SR, hlavný služobný úrad, zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Vojenskej polície č. 1 zo dňa 15. januára 2014, ktorým bol žalobca podľa ust. § 70 ods. 1 písm. d/ v spojení s ust. § 70 ods. 4 písm. a/ zákona 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 346/2005 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že doklady zadovážené služobným úradom preukazujú porušenie služobnej povinnosti žalobcu dňa 3 septembra 2013, tým, že nastúpil do výkonu služby pod vplyvom alkoholických nápojov. Keďže žalobca zistenia žalovaného ohľadne jeho nástupu na

výkon služby pod vplyvom alkoholu nenamietal, krajský súd skutkové zistenia ohľadne dostatočnosti a preukaznosti zabezpečených dôkazných prostriedkov pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka ďalej neskúmal. V rámci prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia sa preto krajský súd zameril len na konkrétne námietky žalobcu obsiahnuté v žalobe ohľadne porušenia procesných práv žalobcu spôsobom doručovania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a nevysporiadaním sa s námietkami ohľadom doručovania, uvedenými v odvolaní, ktoré tvorili aj súčasť odvolacích námietok.

Ďalej krajský súd zistil, že personálny rozkaz č. 1 zo dňa 15. januára 2014, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka dňom doručenia t.j. 20. januára 2014, bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 20. januára 2014. Uviedol, že obsahom administratívneho spisu bolo aj odvolanie žalobcu zo dňa 27. januára 2014, v ktorom poukázal na to, že toto odvolanie podáva proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície číslo 1 zo dňa 15. januára 2014, ktorého obsah a bližšie dôvody mu nie sú známe, pretože mu tento nebol doručený; žalobca tiež namietal výrok predmetného rozhodnutia z dôvodu, že neporušil základnú povinnosť ustanovenú zákonom o štátnej službe profesionálnych vojakov a navrhol, aby žalovaný predmetné rozhodnutie zrušil. V texte odvolania ďalej uviedol, že dňa 17. septembra 2013 splnomocnil na svoje zastupovanie v právnej veci odvolania proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície číslo 211 zo dňa 10. septembra 2013 advokátsku kanceláriu; uvedeného právneho zástupcu si zvolil len na uvedenú konkrétnu vec, ktorá bola skončená rozhodnutím žalovaného zo dňa 18. novembra 2013, ktorým bol predchádzajúci personálny rozkaz zrušený a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie; napadnutý, nový personálny rozkaz prevzala advokátska kancelária, ktorá nie je jeho všeobecným zástupcom na všetky právne úkony, ale jej zastupovanie bolo obmedzené len na personálny rozkaz zo dňa 10. septembra 2013; súčasne namietal, že nemal byť dňa 3. septembra 2013 zaradený do rozpisu služieb, nebol o tejto skutočnosti vopred bežným spôsobom oboznámený a namietal, že by požil v službe alkohol. K svojmu odvolaniu pripojil plnomocenstvo zo dňa 17. septembra 2013, z obsahu ktorého vyplýva, že splnomocnil advokátsku kanceláriu PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., aby ho zastupovala v súlade so zákonom číslo 586/2003 Z. z. o advokácii vo všetkých právnych veciach, aby vykonávala všetky úkony, prijímala doručované písomnosti, podávala návrhy a žiadosti, uzatvárala zmier, uznávala uplatnené nároky, vzdávala sa nárokov, podávala opravné prostriedky a vzdávala sa ich, vymáhala nároky, plnenie nárokov prijímala, ich plnenie potvrdzovala, menovala rozhodcu a uzatvárala rozhodcovské zmluvy, odmietala dedičstvo alebo neodmietala, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Splnomocnenie je i v rozsahu práva povinností podľa Občianskeho súdneho poriadku, Trestného poriadku, Správneho poriadku a Exekučného poriadku. Najmä právneho zástupcu splnomocnil v právnej veci a odvolania proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície číslo 211 zo dňa 10. septembra 2013. Žalobca následne predmetné odvolanie doplnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 28. januára 2014, v ktorom uviedol, že dňa 20. januára 2014 bol v advokátskej kancelárii, ktorá ho zastupovala v odvolacom konaní proti Personálnemu rozkazu číslo 211 zo dňa 10. septembra 2013, kedy mu bol doručený personálny rozkaz číslo 1 zo dňa 15. januára 2014. V predmetnom doplnení odvolania uviedol, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu nespáchal a neporušil služobnú disciplínu. Do spisu ďalej založil ďalšie plnomocenstvo zo dňa 28. januára 2014, ktorým žalobca splnomocnil advokátsku kanceláriu PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., aby ho okrem všetkých vyššie citovaných veciach zastupovala najmä v právnej veci odvolania proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície č. 1 zo dňa 15. januára 2014. Žalovaný svojím rozhodnutím č. SEĽUZ-17-4/2014 zo dňa 22. apríla 2014 odvolanie žalobcu zamietol a personálny rozkaz č. 1 zo dňa 15. januára 2014 potvrdil.

Krajský súd zákonnosť rozhodnutia žalovaného preskúmal v intenciách ustanovení §§ 81, 70 ods. 1 a 4, 72, 82 ods. 1 až 8 zákona č. 346/2005 Z. z., čl. 4 Etického kódexu profesionálneho vojaka, §§ 17 ods. 1 až 3, 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. a ust. § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú právnu úpravu citoval, postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že plnomocenstvo zo dňa 17. Septembra 2013, ktoré udelil advokátskej kancelárii PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o.,

aby ho zastupovala v súlade so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii vo všetkých právnych veciach, najmä vo veci odvolania proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície č. 211 zo dňa 10. septembra 2013, oprávňovalo právneho zástupcu zastupovať žalobcu výlučne vo veci odvolania proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície č. 211 zo dňa 10. septembra 2013, pretože text predmetného splnomocnenia neobmedzoval splnomocneného právneho zástupcu z realizácie aj iných úkonov. Mal za to, že obmedzenie uvedeného plnomocnenstva v žiadnom prípade nevyplýva zo slovného spojenia: „Najmä ho splnomocňujem v právnej veci odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície č. 211 zo dňa 10. Septembra 2013“. Konštatoval, že text predmetného plnomocnenstva možno vykladať len jediným spôsobom, a to, že bolo udelené na zastupovanie žalobcu vo veci predmetného odvolania, avšak právny zástupca je oprávnený zastupovať žalobcu aj vo všetkých právnych veciach, ktoré sú v predmetnom plnomocnenstve vymenované. Nevyplýva z neho, že by bol zo strany splnomocniteľa daný pokyn, že je tento oprávnený podať namiesto žalobcu len odvolanie a je vylúčený z iných úkonov žalobcu. Uviedol, že žalobca nepredložil v konaní doklad, ktorým by udelené plnomocnenstvo odvolal, prípadne iným spôsobom obmedzil. Z uvedeného mal teda za to, že prvostupňový správny orgán konal v súlade so zákonom, ak následne vydané prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 1 zo dňa 15. januára 2014 doručoval splnomocnenému právemu zástupcovi žalobcu. Krajský súd dospel k záveru, že procesné práva žalobcu neboli v konaní porušené a z jeho podaní bolo evidentné, že bol zo strany svojho právneho zástupcu oboznámený s predmetným rozhodnutím zo dňa 15. januára 2014, voči tomuto podal opravný prostriedok, bol oboznámený s podkladmi pre rozhodnutie a bolo mu umožnené vyjadriť sa k obdržaným dôkazným prostriedkom. Konštatoval, že žalovaný sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, ako aj s jeho námietkou vo vzťahu doručovania rozhodnutia právemu zástupcovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju zamietol.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ O.s.p v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a uloží žalovanému nahradiť trovy celého konania. Žalobca mal za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a svojím postupom mu odňal možnosť konať pred súdom zákonom stanoveným postupom, čím je daný aj odvolací dôvod podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Žalobca v dôvodoch odvolania uviedol totožné námietky ako v samotnej žalobe, pričom zdôraznil, že plnomocnenstvo na právne zastupovanie udelené právemu zástupcovi dňa 17.09.2013 zaniklo právoplatnosťou rozhodnutia. Zastával názor, že Personálny rozkaz č. 1/2014, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka a ktorý bol doručený jeho právemu zástupcovi, a nie žalobcovi ako dotknutej osobe, nebolo rozhodnutím v správnom konaní súvisiace s predchádzajúcim splnomocnením advokáta, ale sa jednalo o celkom nové statusové rozhodnutie o žalobcovom služobnom pomere, čo priamo vyplývalo z jeho obsahu ako aj zo spisovej značky. Taktiež zdôraznil, že právny zástupca, ktorého splnomocnil na zastupovanie nebol a nie je žalobcovým všeobecným (generálnym) zástupcom na všetky právne úkony týkajúce sa jeho osoby, ale bol iba právnym zástupcom v konkrétnej právnej veci odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa Vojenskej polície č. 211 zo dňa 10. septembra 2013. Plnomocnenstvo udelené advokátovi dňa 17. septembra 2013 bolo udelené ako procesné plnomocnenstvo v konkrétnom konaní. Pokiaľ sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím žalovaného, pričom nevzal na zreteľ, že splnomocniteľ - žalobca v danom prípade udelil procesné plnomocnenstvo na zastupovanie v konaní a nie hmotno-právne plnomocnenstvo, ktorým by žalobca prejavil vôľu splnomocniť advokátsku kanceláriu ako svojho generálneho zástupcu na všetky právne úkony, vrátane preberania a prijímania zásielok týkajúcich sa vzniku, zmeny, či dokonca zániku služobného pomeru, vec nesprávne právne posúdil a odňal zároveň žalobcovi možnosť konať a riadne uplatňovať, či brániť svoje práva vyplývajúce z právneho vzťahu založeného služobným pomerom. Žalobca taktiež namietal aj postup súdu, ktorým ustálil svoje rozhodnutie na údajných nesporných tvrdeniach účastníkov o tom, čo podľa súdu nebolo obsahom spisu (plnomocnenstvo zo dňa 17.09.2013). Žalobca taktiež namietal, že sa

prvostupňový súd nevysporiadal s tým, podľa akej právnej normy bol personálny rozkaz spracovaný a doručovaný.

3.

Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo dňa 15. júla 2015 zotrval na svojom právnom názore prezentovanom v odôvodnení svojho rozhodnutia ako aj na svojich vyjadreniach predkladaných súdu počas celého preskúmovacieho konania. Poukázal na to, že žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu vydaného rozhodnutia správneho orgánu ako aj na zmenu zamietavého rozsudku krajského súdu. Zdôraznil, že žalobca k odvolaniu voči personálnemu rozkazu č. 211 z 10. septembra 2013 ako prílohu priložil len znenie plnej moci, z ktorej bolo zrejmé, že žalobca právneho zástupcu splnomocnil na všetky právne úkony, pričom žiadny právny úkon zo zastúpenia nevytlúčil. Okrem toho uviedol, že žalobca je v predmetnom spore zastúpený právnym zástupcom, ktorý mu v rámci kvalifikovanej právnej pomoci poskytovanej podľa zák. č. 586/2003 Z. z. mal pomôcť správne definovať znenie plnej moci, resp. mal presne, zrozumiteľne a jasne špecifikovať konkrétne právne úkony, na ktoré sa plná moc vzťahuje, nakoľko do požiadavky kvalifikovanej právnej pomoci pri zastupovaní advokátom v konaní spadá aj táto povinnosť. Podľa názoru žalovaného krajský súd vec správne právne posúdil a rozhodol správne, keď žalobu žalobcu zamietol.

4.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému správne orgánu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. SEUZZ-17-4/2014 zo dňa 22. apríla 2014, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce v rozsahu žalobných dôvodov, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmovacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. SEUZZ-17-4/2014 zo dňa 22. apríla 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Vojenskej polície č. 1 z 15. januára 2014, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka dňom doručenia rozhodnutia.

Odvolací súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa

v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keďže súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného vykonal v dostatočnom rozsahu a svoje skutkové zistenia a právne závery v odôvodnení napadnutého rozsudku aj náležite odôvodnil.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky relevantné žalobné námietky, a preto v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti na zdôraznenie skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné.

Odvolací súd mal preukázané, že v tomto štádiu konania medzi účastníkmi ostala sporným predovšetkým právna otázka, či bol Personálny rozkaz č. 1 zo dňa 15. januára 2014 účinne žalobcovi doručený, spôsobujúci právne následky riadneho doručenia, preto zameral svoju pozornosť predovšetkým tejto otázke.

Podľa ust. § 81 zák. č. 346/2005 Z. z. na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a

záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností

Podľa ust. § 17 ods. 1 a 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia. Splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť.

Podľa ust. § 18 ods. 1 správneho poriadku, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa ust. § 24 ods. 1 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa ust. § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomociteľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

Podľa ust. § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ust. § 52 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správny orgán prvého stupňa, ako aj odvolací správny orgán v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, keď prvostupňový správny orgán doručoval rozhodnutie zákonným spôsobom právnenému zástupcovi žalobcu na základe predloženého plnomocenstva, s ktorou skutočnosťou sa náležite zaoberal a v odôvodnení rozhodnutia aj vysporiadal žalovaný, a preto ich rozhodnutia treba považovať za zákonné, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že Veliteľom Útvaru Vojenskej polície Prešov bol dňa 9. septembra 2013 vypracovaný návrh na prepustenie žalobcu ako profesionálneho vojaka zo služobného pomeru, ktorý slúžil ako podnet na začatie správneho konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Správne konanie vo veci žalobcovho prepustenia teda začalo na podnet správneho orgánu. Skutkové zistenia vyplývajúce zo súdneho spisu ďalej potvrdzujú, že žalobcovi bol dňa 11. septembra 2013 doručený personálny rozkaz riaditeľa vojenskej polície č. 211 z 10. septembra 2013. Voči uvedenému personálnemu rozkazu podal žalobca v zastúpení advokátskej kancelárie PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o. odvolanie, v prílohe ktorého predložil správnenému orgánu plnomocnenstvo zo dňa 17. septembra 2013, z obsahu ktorého vyplývalo, že žalobca splnomocnil vyššie menovanú advokátsku kanceláriu, aby žalobcu v súlade so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii vo všetkých právnych veciach zastupovala, aby vykonávala všetky úkony, prijímala doručované písomnosti..., najmä ju splnomocnil v právnej veci odvolania proti Personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície č. 211 z 10. septembra 2013. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, hlavný služobný úrad svojím rozhodnutím č. SELUZ-17-3/2013 zo dňa 18. novembra 2013 personálny rozkaz č. 211 z 10. septembra 2013 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne bol vydaný personálny rozkaz č. 1 zo dňa 15. januára 2014, ktorým bol žalobca prepustený so služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončí dňom doručenia tohto rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie správny orgán doručoval splnomocnenej advokátskej kancelárii a to na základe predloženého splnomocnenia, ktoré právneho zástupcu žalobcu oprávňovalo aj k prijímaniu doručovaných písomností.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne z názorom krajského súdu prvostupňový služobný úrad postupoval v súlade so zákonom, keď Personálny rozkaz č. 1 z 15 januára 2014 doručoval advokátskej kancelárii ako zástupcovi žalobcu, keďže predložením plnomocenstva žalobcom mal preukázané, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom. Plnomocenstvom ako dvojstranným právnym úkonom, žalobca deklaroval správne orgánu, v akom rozsahu a komu udeľuje oprávnenie na zastupovanie. Z obsahu predloženého plnomocentva zo dňa 17. septembra 2013, podpísaným žalobcom ako aj advokátom bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že žalobca udelil plnomocenstvo na všetky úkony t.j. aj na prijímanie doručovaných písomností a takéto vymedzenie nebolo žiadnym spôsobom obmedzené.

Pre vymedzenie rozsahu oprávnenia splnomocnenca konať za splnomocniteľa vo vzťahu k tretím osobám je dohoda o vzniku dvojstranného právneho vzťahu právne významná a rozhodujúci je rozsah oprávnenia uvedený v plnomocenstve, ktoré je právnym úkonom splnomocniteľa, ktorým sa dáva tretím osobám najavo, že splnomocnenec je oprávnený zastupovať splnomocniteľa v rozsahu v plnej moci uvedenom. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa považoval bez právneho významu tvrdenie žalobcu uvedené v jeho odvolaní podané proti personálnemu rozkazu č. 1 z 15 januára 2014, o obsahu ktorého bol o.i. oboznámený, že advokátska kancelária PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o. nie je jeho všeobecným zástupcom na všetky právne úkony, ale je, resp. bola právnym zástupcom v právnej veci odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa vojenskej polície č. 211 z 10. septembra 2013. Služobný úrad prvého stupňa v dôsledku predchádzajúceho zrušenia personálneho rozkazu a vrátenia veci na ďalšie konanie nadriadeným služobným úradom, pokračoval v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a vo veci opätovne rozhodol vydaním personálneho rozkazu č. 1, pričom v čase doručovania tohto personálneho rozkazu nemal vedomosť o tom, že by plnomocenstvo zaniklo tým, že by ho žalobca odvolal resp., že by došlo k jeho vypovedaniu zo strany advokátskej kancelárie.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu o tom, že právne zastúpenie zaniklo vykonaním úkonu, keď správne konanie považoval za skončené rozhodnutím Ministra obrany SR č. SELUZ-17-3/2013 zo dňa 18.11.2013, ktorým bol predchádzajúci personálny rozkaz zrušený a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Tak ako už bolo uvedené vyššie správne konanie v predmetnej veci začalo na podnet správneho orgánu a vo všeobecnosti končí vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, ktoré nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť, teda nie je napadnuteľné riadnymi opravnými prostriedkami. V predmetnej veci možno za také rozhodnutie považovať až rozhodnutie žalovaného č. SELUZ-17-4/2014 zo dňa 22. apríla 2014, ktoré konečným spôsobom rozhodlo o prejednávanej veci.

Vo všeobecnosti predpokladom postupu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve je právoplatné rozhodnutie správneho orgánu. Teória rozlišuje formálnu a materiálnu právoplatnosť. Vo vzťahu k predmetnej veci sa odvolací súd zameril na definovanie materiálnej právoplatnosti, nakoľko tá je kľúčová pre vymedzenie res iudicata t.j. veci už rozhodnutej a vyjadruje, že medzi účastníkmi, medzi ktorými má táto právoplatnosť účinky, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, v ktorom nemožno znovu konať, a ktorý je záväzný pre účastníkov a voči všetkým orgánom. Zásada zákazu rozhodovať a konať vo veciach už raz rozhodnutých (res iudicata) vyplýva z princípu právnej istoty, ktorý možno vyvodiť z princípu právneho štátu. Z uvedeného pre danú vec vyplýva, že rozhodnutie ministra obrany SR č. SELUZ-17-3/2013 zo dňa 18. novembra 2013 nie je v správnom konaní, v ktorom sa rozhodovalo o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, konečné, tak ako sa domnieval žalobca. Predmetným rozhodnutím došlo síce k zrušeniu personálneho rozkazu č. 211 zo dňa 10. septembra 2013 a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie, avšak stále sa jednalo o konanie, ktoré bolo začaté na základe podnetu správneho orgánu na tom istom skutkovom a právnom základe týkajúceho sa služobného pomeru žalobcu.

Žalobcovu námietku, že sa krajský súd nevysporiadal podľa akej právnej normy bol personálny rozkaz spracovaný a doručovaný vyhodnotil odvolací súd tiež ako právne nedôvodnú. Krajský súd viazaný žalobnými námietkami sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so všetkými zásadnými žalobnými

námietkami, poukazom na právnu úpravu relevantnú k preskúmvanej veci, z ktorého vyplýva, že predmetnú vec posudzoval o.i. aj v intenciách ust. § 72 ods. 1 písm. a/ a ust. § 81 a § 82 ods. 1 až 8 zák. č. 346/2005 Z. z., ktoré citoval a z ktorých jednoznačne vyplýva žalobcom namietaná skutočnosť. Z úvodnej časti a z výroku personálneho rozkazu 1 z 15 januára 2014 je jednoznačne zrejmé, na základe ktorých ustanovení zákona č. 346/2005 Z. z. služobný úrad ako príslušný na konanie a rozhodovanie postupoval a vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka rozhodol.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného sa vecou náležite zaoberal, keď zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a postup im predchádzajúci preskúmal v rozsahu žalobných námietok a v odôvodnení napadnutého rozsudku dal na zásadné otázky v žalobe nastolené vyčerpávajúcu odpoveď. Prvostupňový súd vychádzajúc z podkladov obsiahnutých v spise a z tvrdení účastníkov konania náležite preskúmal rozhodnutia a postup správnych orgánov oboch stupňov a dospel k správne záveru, že v danej veci neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenie veci správne orgánu na ďalšie konanie, majúc za to, že správne orgány postupovali v súlade s ustanoveniami správneho poriadku, citovanými vyššie. Posudzujúc zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov vo veci samej treba tiež konštatovať, že služobné úrady oboch stupňov vykonali vo veci náležite rozsiahle dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotili v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 správneho poriadku, pričom vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o nutnosti prepustenia žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, a preto správne orgány oboch stupňov správne vyhodnotili skutkový stav danej veci, na ktorý správne aplikovali príslušné ustanovenia zákona č. 346/2005 Z. z.

Odvolací súd z uvedených dôvodov teda dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnu úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalobcu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil a svojim postupom mu odňal právo konať pred súdom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ O.s.p.

Odvolací súd tak ako súd prvého stupňa hodnotením zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nezistiac logické, vecné ani právne pochybenia, námietky žalobcu uvedené v odvolaní ako aj v žalobe nepovažoval za odôvodňujúce zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, keď v konaní odvolacieho služobného úradu nezistil ani takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie odvolací súd preto považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní bol neúspešný. Žalovanému správne orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.